

megnyertük a háborút itthon, a front mögött is, méltóan azokhoz a testvéreinkhez, akik a mi állítólagos áldozatainkat mérhetetlen messzeségben tulszárnyalva véreznek a fronton.

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

A harmadik háborus nyárra

gondolunk a győzelmek tavaszán, arra a háborus nyárra, amely végre talán a béke nyárra lesz. Egy szegedi tiszt, akivel a jövő eshetőségeiről beszélgettünk, mondotta ezt és úgy lehet, hogy a most reánk következő tikasztó forráságban a béke zavartalan és boldog idejét élvezhetjük. Szegeden feltűnő biztossággal száll utcáról-utára, házról-házra a remény, hogy már sarjad, rügyezik, bimbózni kezd a béke, amely a nyáron együtt érlelődik meg a kalászosan ringó buzával. Nem tudni, honnan, nem tudni, hogyan, talán a titkos megérzések és meglátások fluidjának útján érezzük közeledni a békét, amikor még a háboru furiái marják a népek testét. Nem tudni hogyan, de a győzelmek tavaszán jól esik gondolni a béke nyárra és szívesen emlékezünk vissza az első háborus nyárra, a lelkesedés nyárra, amikor a szegedi nép harc tüze versenyre kelt a nap melegével, amikor a sugarakban ragyogó virágpompás Széchenyi-téren ezrével éljenezte a közönség a harcba induló magyar katonákat. Virágok hulltak akkor a hadbainduló katonák fejére, amelyen már ott ragyogott a későbbi diadalmak glóriája. Milyen büszkén tekintettünk az egyszerű nemzeti zászlókra, amelyeket az itthonmaradott anyák és hitvesek áldása szentelt fel. Ezekről a szép napokról szinte már meg is feledkeztünk, de olykor-olykor mégis visszavágyódunk hozzájuk, szent idealizmusunkhoz, áldott rajongásunkhoz, azokhoz a napokhoz, amidőn az egész világ elismerte a történelmi mondásnak az igazságát, hogy le kell borulni ennek a nemzetnek a nagysága előtt. A béke nyárra a lelkesedés nyarának távlatán át gondolhatunk. Hiszen utána rohogott be egy kis fájdalommal kerülővel a második háborus nyári győzelmű vonatja. A békét e győzelem nyarának jegyében várjuk és neméljük, hogy a békének vonatja egy diadalmos és boldog jövő felé vezet majd bennünket.

— **Kitüntetett szegedi tanár.** Peidl Imre, a szegedi állami főgimnázium tanára, tartalékos honvéd főhadnagy a szegedi m. kir. 5. honvéd gyalogezredben, beosztva a toporovszaranczi küzdelmekben híressé vált 307. m. kir. gyalogezredbe, melynek egyik századparancsnoka, mint a Rendeleti Közlöny legutóbbi számában olvassuk, az ellenséggel szemben tanúsított hősi magatartásáért a *katonai érdemkereszt* III. osztályát kapta kitüntetésül. Időközben haza jött tisztársai ép úgy, mint egyik-másik szabadságra jött legénységi állománybeli katonája, bámulattal és rajongással beszélnek a kitüntetett hős vitézi tetteiről, amelyekkel a személyes bátorság kiváló példáit szolgáltatva. Tisztársainak általánosan kedvelt bajtársa, legénységének pedig valóságos atyja. Az ezred közvéleménye őt tartja a legkiválóbb századpa-

ranesnoknak az ezredben. Kitüntetésére és őreá ismerőseinek széles köre, de főleg kartársai, a szegedi állami főgimnázium tanári karának a tagjai is büszkék.

— **Szegedi sertéshizlalók sztrájkja.** Lippai Nagy Antal, sertéshizlaló beadványt intézett a pénzügyigazgatósághoz, amelyben hivatkozással arra, hogy nem tud kukoricát kapni, bejelenti, hogy beszünteti a sertéshizlalást. Lippai kéri, hogy ennek alapján töröljék a terhére kirótt adót. Ugy tudjuk, hogy Lippai Nagy Antal nem az egyedüli a szegedi sertéshizlalók közül, aki erre az elhatározásra jutott. *Princz* Károly még januárban intézett ilyen beadványt a pénzügyigazgatósághoz, igaz, hogy azóta vett hatvan malacot, de tulajdonképpen mert ő sem tud kukoricához jutni. Szegeden ez idő szerint egyeseken és szervezeteken kívül csak *Kovács* Sándor hízal sertéseket a város számára. A kérdésnek nemcsak a közéletmezés, hanem a városi adójövedelmek tekintetében is jelentősége van. A szegedi sertéshizlalás nagymérvű csökkenésével is még jobban csökkennének a város javadalmi bevételei. Szerdai számában közölte a *Délmagyarország*, hogy *Balogh* Károly tanácsnok közéletmezési ügyek intézése miatt Budapesten tartózkodik. *Balogh* a többi között annak érdekében is tárgyal, hogy a szegedi sertéshizlalás számára megfelelő mennyiségű kukoricát tudjon szerezni. Tárgyalásai azzal az eredménnyel jártak, hogy Szeged *kukoricára vásárlási jogot nyert*. A vásárolt kukoricával a város szabadon rendelkezhetik, tehát a sertéshizlalóknak is eladhatja. Kap azon kívül a város a Haditerménytől korpát. Ezzel a két eredménnyel — azt hisszük — orvosolhatók azok a sérelmek, amelyek a szegedi sertéshizlalókat érték. A város bizonyára igyekezzon fog vásárlási jogával helyesen élni és megfelelő mennyiségű kukoricát juttatni nemcsak a sertéshizlalóknak, hanem magánosoknak is.

— **Szerbia — külön vámterület.** Bécsből jelentik: Legfelsőbb parancs folytán az osztrák és magyar katonai kormányzás alatt álló szerbiai területeken (okkupációs terület) legfőbb polgári és katonai hatalom gyakorlásának alapján a hadseregfőparancsnok a belgrádi katonai kormányzás rendeleti lapjának második részében egy, *április 10-én életbelépő rendeletet tesz közé*, amely vám szabályzatot tartalmaz, vámtarifával együtt és ezzel *Szerbiának megszállt területét külön vámterületnek nyilvánítja*. A hadseregfőparancsnokság másik rendelete szerint a megszállt szerb területen *tilos mindazoknak az áruknak behozatala és kivitele*, amelyek a monarchiában is behozatali vagy kiviteli tilalom alá esnek.

— **Tévedések vigjátéka a szegedi liszt körül.** A Haditermény r.-t. tudvalevőleg nagyon szűkmarku mindannyiszor, valahányszor arról van szó, hogy egy-egy város számára lisztet utaljon ki. Az erős kéznek ez a politikája kétségtelenül helyes, csak az sajnálatos, hogy sokszor, támadnak a kormányintézkedések nyomán olyan félreértések, amelyek izgalomba hozzák a lakosságot, tápot adnak álhírek gyártására és terjesztésére. Az egyik kormányrendelet értelmében minden kereskedőnek 1916. február 3-ig be kellett jelenteni azt a lisztkészletét, amellyel február 1-én rendelkezett. Ez megtörtént és a

napokban ment szét a helybeli kereskedők-höz a polgármester felhívása, hogy a bejelentett lisztkészletet be kell szállítani a városi lisztraktárba. A polgármester felhívása nagy ijedelmet okozott a kereskedők között, akik lisztjegyek ellenében javarészt eladták már azt a lisztmennyiséget, ami február 1-én raktárakon volt. Ezt a lisztmennyiséget is ugyanis a várostól, közvetve tehát a Haditerménytől kapták. Amikor tehát a Haditermény az így rekvirált lisztet kívánta Szegednek kiutalni, olyan lisztben akarta részíteni Szegedet, amely nincs. Szerdán több helybeli kereskedő kereste fel ebben az ügyben *Somogyi* Szilveszter polgármestert, aki — mikor a tévedésekről felvilágosították — rendelkezését visszavonta. A dolognak ez a része el lenne ezzel intézve. A legtávolabbról sem felel meg azonban a valóságnak az a hír, hogy a közeli napokban nem lesz Szegeden liszt. Kereskedőktől szerzett információink szerint a 4—500 szegedi kereskedőnél ez idő szerint is van 8—10 vagon liszt, azonkívül módjában van a polgármesternek a tarhonyásoknál lefoglalt lisztből utalványozni. Igaz, hogy még mindig csak nullás lisztből, vagy rozslisztből készült kenyeret lehet kapni, a fehér kenyér kisembereknek nagyon drága, a rozskenyér pedig kinosan rossz. A kisemberek érdekében kell tehát kenyérlisztből gondoskodni, amit meg is tesz a hatóság.

— **Séta a dohányzóból.** Ezen a címen szerdai számában cikket közölt a *Délmagyarország*, amely a megvalósításra már régen megérett reformokat sürgetett. A cikk minden sorából, az egésznek hangjából és tendenciájából nyilvánvaló, hogy nem annak a kérdésnek szenteltünk mi két hasábot, hogy az új tüzbiztosítási szerződés feltételei között miért nem szerepel a dohányzó. Ezt elintéztük volna néhány sorral. Ugy látszik, illetékes helyen mégis erről a komikus és kényelmes oldaláról fogták föl a dolgot. Legalább, erre mutat a *Szeged és Vidéke* szerda délutáni száma, amely bizonyára jóhiszeműleg közli, hogy az új tüzbiztosítási feltételek között a színházi dohányzó is szerepel. Ha *szerepelne*, akkor sem lehetne hibáztatni sem *Wimmer* Fülöpöt, sem bennünket, az ilyen újítás a közönségért van és azt tudomására kellett volna hozni. De — fentartjuk — a mulasztás nem itt történt, információink szerint az új tüzbiztosítási feltételek között a dohányzó *nem* szerepel. Cikkünk egyébként örvendetes érdeklődést keltett. Egyik hozánk érkezett levél folytán meg kell írunk, hogy a tanács több tagja — így a főkapitány és a főjegyző — sürgette a dohányzót, ezt és más színházi reformokat természetesen az illetékes ügyosztálytól várja a közönség.

— **Földrengés Budapest közelében.** Budapestről jelentik: A budapesti tudományegyetem földrengési obszervatóriuma közli, hogy április 3-ikán délelőtt 11 óra 16 perckor az intézet műszerei kisebbszerű földlökést jeleztek. A földlökés távolságát pontosan nem lehet megállapítani, de minden valószínűség szerint a közvetlenül közelben volt a földrengés, mintegy *nyolcvan kilométernyire a fővárostól*. Kárt semmiesetre sem okozhatott. Az obszervatórium véleménye szerint a rengés *Moór*ott, vagy *Keeskméten* történt, de könnyen lehetséges, hogy a lakosok nem is vetették észre, csak a műszerek mutatták.

— **Kitüntetett ötös honvédek.** A hadseregparancsnokság az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásukért az 5. honvéd gyalog-